

ROME

«*Pueri Cantores*»

28 dec.'74 ----- 2 jan.'75.

xv intern. Congres

110

D a pacem, Dómine, in di-é-bus nostris:

qui-a non est á-li-us qui pugnet pro no-bis, ni-

si tu, De-us noster.

WE GAAN NAAR ROME.....

WE GAAN NAAR ROME.....

WE ZIJN NAAR ROME GEWEEST.....

WANNEER was het ook al weer? Een jaar geleden? Er werd voor het eerst gefluisterd dat we rond de jaarwisseling van '74-'75 naar Rome zouden gaan om deel te nemen aan het internationale vijftiende congres van de Pueri Cantores; dat ter gelegenheid van het Heilig Jaar in Rome zou worden gehouden.

Het plan ging steeds vastere vormen aannemen.

Veel moest er geregeld worden...

Veel geld moest bij elkaar gehaald worden ...

Veel moest er gerepeteerd worden...

Het is evenwel allemaal goed gekomen, zodat we inderdaad op 28 december 1974 de lucht in konden gaan. Voor de meesten de eerste keer!

In alle vroegte van de tweede kerstdag stappen Heik Kras en Arie Tol, beiden met echtgenote, in de automatische Mercedes en beginnen aan de monsterrit, één rit van 1929 km, maar ... ze hebben zoveel gezien, veel sprekende schonedingen! Bij de familie Tol in de Maanstraat zit Cor 's avonds klaar, even nog een praatje, een kort overleg, z'n zusje en z'n ouders gaan mee. We gaan naar Deurne - ook Dick Tol uit de Visserstraat rijdt mee. In Deurne zit de familie Ties Maas op de logé te wachten. 's Anderendaags vertrekt om half acht de Koorschool van Deurne o.l.v. W. Boerenkamp met Cor per trein naar Rome. Ze reizen met de "Intercity". Vrijdagavond - 27 dec. - komt dr. van Drongelen aan met zijn zoon Edwin. Ze verblijven bij de familie Tol. Van Drongelen heeft zijn dokterstas meegenomen en is een van de leiders.

ZATERDAG 28 DECEMBER 1974.

=====

Hets is snel aankleden geblazen, koffer inpakken, een snee brood, een kop thee en dan "Adieu!!!"... naar de bussen.

De KIM slaapt; Kees Smit ... in pyama helpt ons nog aan een goeie cassette-recorder want we willen alle muziek, alle zang in Rome opnemen.

Bornewasser uit Alkmaar en Smit uit de Heerhugowaard zijn gearriveerd.

Jaap Schilder rijdt nog even snel naar de Visserstraat ... iedereen is present!

Drie bussen van Bakker uit Wormerveer zetten zich in beweging, de fam. Schilder rijdt mee naar Schiphol. 't Is rustig op de weg ... tegen half tien komen we op de luchthaven aan. Daar zien we Broeder Koumans en Pater Scholten uit Valkenburg.

Ontdaan zien we daar ineens de familie Sul met Weber en Huipie staan. Ze hadden geen tickets! Hoe is dat mogelijk? Waar lag de fout? Van Rooy van Christoffel blijft kalm! Wij kunnen wel huilen.

Maar mogelijk kunnen ze met een later toestel nog mee.

De fotograaf van de N.N.C. wil de groep geformeerd zien..het gaat moeilijk in alle drukte.... eindelijk staat een groot gedeelte opgesteld...zijn toestel flitst..

Daar zijn mijn drie zusters... we begroeten elkaar vlugjes.

Wat een toestand, jongens, om in een vliegtuig te komen! Koffers van een geel kaartje voorzien...instapkaart aannemen...paspoort-controle...fouillering... en dan via allerlei winkeltjes naar de vertrekhal...en dan maar wachten.Wat kan een uur lang duren.Het Venray's mannenkoor kort de tijd door enkele nummers ten gehore te brengen.Tegen kwart over elf stappen we een voor een de Boeing in .

Twee hebben geen instapkaart meer , ze hebben die in het winkeltje afgegeven... en moesten wachten ... de teller wijst 376 ..."en deze twee"zegt Van Rooy. Ze mogen ook naar binnen gaan en slaken een zucht.

Het interieur lijkt op een grote zaal met tien uitgangen.Het toestel weegt300 ton.... het heeft een italiaanse bemanning aan boord.Enigszins zenuwachtig zitten we te wachten... de stewardessen proberen ons met een snoepje wat zoet te houden, maar om kwart over twaalf is het dan zover.. de Boeing 747 zet zich in beweging, wendt zich mysterieus krakend naar de startbaan, straalmotoren gaan loeien, krampachtig houden we ons ergens vast..."no smoking".. ..."fasten your battles"... een reuze-start van vijf-honderd meter en los zijn de wielen van de grond, van de Haarlemmermeer, van de aarde... het toestel klimt de hoogte in...stijgt tot 12 km en gaat het richting Rome:een reis van zeven kwartier, in welke we een lunch aangeboden krijgen : 'n broodje met leverworst en smeerkaar, kippe-filee met koffie of frisdrank, terwijl de gezagvoerder mededeelt, dat we de Belgisch-Franse grens passeren, terwijl ook een wolkende de aarde aan ons gezicht onttrekt... enkele uren zijn we met de zon alleen!

Boven de Alpen kunnen we echter met moeite blijven zitten ... dat schouwspel van die bergen met al of niet-besneeuwde toppen.Dat is de moeite waard!

Rond kwart voor twee landen we in Rome op "Leonardi da Vinci".De zon schijnt heerlijk. Een applaus klinkt er op voor de bemanning!

We worden in de opstapbussen geloodst die ons bij de aankomsthal afzetten.Daar passeren we de strenge Italiaanse controle, waarbij iedereen gelukkig goedgekeurd wordt om Italië binnen te mogen, slechts Kees Schilder krijgt een extra-controle. Nu nog wachten op de koffers.. meester Beumer is reeds met de taxi naar het hotel om de kamers voor de groepen vast te leggen.

Dan brengen de bussen ons via een pontonbruggetje over de Tiber naar het hotel, de koffers worden naar boven gebracht , eenieder kleedt zich gelijk om in het Volendams voor de Openingsceremonie in de St.Pieter.De groep van Buys uit Venray staat al klaar .Mien Tuin heeft haar handen vol met de verdeling van de kamers.

Spoedig zit ieder in de bus en daar gaat het op naar Rome!Het is drie kwartier rijden, we stappen uit bij de Engelenburcht.

Keizer Hadrianus liet in de tweede eeuw na Chr. een enorm grafmonument voor zichzelf bouwen: het Mausoleum Hadrianus. Bovenop stond zijn standbeeld. Binnen bevindt zich nog de grafkamer waar de stoffelijke resten van hem waren bijgezet.

In de Middeleeuwen, toen het nogal eens onrustig was in Rome, zochten de pausen een plaats, waar ze zich terug konden trekken, als het hun te warm werd onder de voeten. Daarom werd de graftombe ingericht als een vesting en door een geheime gang met de St. Pieter verbonden.

Toen er in de zesde eeuw in Rome een vreselijke pest heerste, werd er een processie gehouden. Op weg naar de St. Pieter zag de Paus in een visioen een engel, de aartsengel Michael, met gebroken zwaard door de lucht zweven. Deze daalde op het Mausoleum neer en stak het zwaard in de schede. Dat was het teken dat de pest ten einde was. In de 18-de eeuw werd naar aanleiding van deze legende een bronzen engelenbeeld op de tombe geplaatst en ontstond de naam Castel Sant' Angelo of Engelenburcht.

Te voet over de Via della Conciliazione en het St. Pietersplein komen we bij de Sint Pieter aan. Het plein is omgeven door zuilen, 'n grote obelisk in het midden met links en rechts een fontein. We steken het snel over ... op de trappen komen we pastoor Hendriks tegen uit Swolgen, ook Flechtner, president van de Pueri uit Zwitserland en daar is Cor Tol met de groep uit Deurne.

Eenmaal door de grote, bronzen deuren bevinden we ons in de grootste kerk op aarde, de St. Pieter. Mgr. Roucairol, onze internationale president, heet ons van harte welkom, maakt zijn complimenten aangaande ons kostuum "belle, tres belle" en geeft ons het adres op voor het verkrijgen van programma's en entreekaarten. Bornewasser met nog een paar voltooiën dit karwei.

Aah deze kerk - de San Pietro - is ^{jaar} 175 gewerkt. Men begon er mee in het begin van de 16-de eeuw, ter vervanging van de basiliek die in de 4-de eeuw boven het graf van Petrus was gebouwd, maar door slecht onderhoud in verval was geraakt.

Een paar getallen:

de lengte is 186 m; de breedte 45 m.; de koepel is 132 m. hoog.

Bij de ingang van de Heilige Deur (die de Paus in de Kerstnacht had geopend om de viering van het Heilig Jaar in te luiden) vinden we een wereldberoemd beeld: de Pieta, een werk van Michelangelo dat hij op 25 jarige leeftijd maakte. Verder hebben we het beeld van Petrus met de afgesleten voet; het prachtige hoofdaltaar met de "de hemel van Bernini" op vier enorme bronzen zuilen.

We schrijden rustig de imposante kerk door ... opeens klinkt er een gezang door de basiliek, klanken ruisen omhoog... priesters, zusters en leken zijn op weg naar het altaar achter de baldakijn voor de Vespers.

Onze jongens begroeten het bronzen beeld, al hun aandacht is bij die voet... ze kunnen dat zich maar moeilijk voorstellen... we lopen verder langs altaren, engelen, biechtstoelen, een tweetal graven ... we staan voor de "Pieta", beschermd achter kogelvrij-glas... dan begeven we ons door de heilige deur: DE PORTA SANCTA, in gedachten of in gebed.

Na deze eerste vluchtige kennismaking trekken we weer naar de bus... het is reeds duister buiten .. door het verlichte Rome "verom" naar ons hotel voor het diner: soep, kip met doperwten en een vruchtenschoteltje toe.

Hierna brengen we de avond binnen door - gelukkig is de familie Sul ook gearriveerd- en na een bezette dag begeven we ons bij tijds naar bed.

Rond half elf vinden de leiders alleen slapende kopjes boven de dekens uitsteken. Zij bespreken samen het programma nog voor de volgende dag.

Einde eerste dag!

ZONDAG 29 DECEMBER

=====

Om 7 uur reveille! Het is voor de ouderen zoeken naar een stopcontact voor de baard! "Broeder Koumans heeft de code van het italiaanse lichtnet ontdekt", roept men.

We maken kennis met het Italiaanse ontbijt. Wat heet ontbijt! We proberen onze tanden een beetje te sparen.

Na het ontbijt ...repetitie ... heel diep... op de 2de verdieping ondergronds... onder het repeteren dreigen drie jongens van hunstokje te gaan dus stoppen, alvorens er meer slachtoffers vallen!

Om half tien laden we de lunchpakketten in en maken we kennis met onze chauffeurDino, afkomstig uit Rome. De chauffeur van de groepen van Bornewasser, Smit, Scholten en Van Drongelen is een bewoner uit Sardinië, klein en ontzettend vurig!

Ons reisdoel is het Colosseum - onderweg worden we opgehouden door de jaarlijkse marathon van het Romeinse dagblad "Il Messagero".; liefst 5000 deelnemers!

Na een omrit zijn we er:

Het Colosseum heet eigenlijk Amphiteater Flavium, omdat de keizers uit de familie Flavius het lieten bouwen in de 4de eeuw na Chr.

Het gebouw met een omtrek van 520 meter en een hoogte van 50 meter ziet er niet zo mooi meer uit als het geweest is, want oorspronkelijk was het helemaal met rarter bekleed. In de nissen van de eerste en tweede verdieping stonden allemaal beelden, 160 in totaal. Minimaal konden er zo'n 50.000 toeschouwers plaatsnemen.

In de eerste eeuwen werden er feesten georganiseerd die dagen, soms zelfs maanden duurden. Wilde dieren, die eerst uitgehongerd waren, werden op elkaar losgelaten; zwaardvechters namen het tegen elkaar op. Als te grote hitte of regen de feesten probeerden te bederven, dan werd er gewoon (!) een zeildoek over het hele gebouw getrokken. Ook vele christenen zijn hier in de eerste eeuwen de martelaarsdood gestorven. Tot hun nagedachtenis is er een eenvoudig houten kruis opgericht op de plaats, waar vroeger de keizer zat.

We kopen enige souvenirs, ijsco's en letten op onze zakken.

We verlaten dit monumentale, historische gebouw en rijden naar een Mariabasiliek aan de Piazza Euclide, alwaar we samen met de andere Nederlandse koren de mis om 12 uur verzorgen. Onze organist, Bornewasser, bespeelt het orgel; wij van Volendam zingen de Sanctus van Mozart. Het wordt geen grootse uitvoering, omdat er geen mogelijk bestaat voor enig contact.

Na de H. Mis gebruiken we de lunch in de "Tempio di Giove" (=Tempel van Jupiter). Een Italiaanse lunch is geen Volendams hapje!

Dan komen er Engels-sprekende gidsen, zij vertellen ons over het FORUM ROMANUM.

Het Forum Romanum ofwel het Romeinse Marktplaats is het centrum geweest van het klassieke Rome. Hier stonden de regeringsgebouwen. Hier ook stonden de tempels voor de verschillende goden. Hier was het graf van Romulus. Dit was de ontmoetingsplaats voor redenaars en kunstenaars en hier trokken in 400 vóór Chr. bij grote feesten de optochten door de straten. Je ziet ze zo voor je, die Romeinen in hun wijde mantels (zo ongeveer als enkele bedienden rondliepen in Tempio di Giove) die daar eeuwen geleden rondliepen.

Ook hebben we hier de plaats kunnen zien waar volgens de verhalen die de ronde doen, de apostel Paulus gevangen moet hebben gezeten.

Vervolgens rijden we langs de Trevi-fonteinen. We gaan met de rug naar de fontein staan en gooien een munt over onze rechterschouder in het water! (een snoepje helpt niet!). Het bijgeloof zegt namelijk dat degene die dit uitgevoerd heeft, zeker nog eens in Rome terug zal keren.

Oorspronkelijk was deze plaats het eindpunt van de oudste waterleiding van Rome, pas in de 18de eeuw is deze prachtige fontein gebouwd.

Om vier uur zijn we allen present in de CHIESA SANTO IGNACIO voor het Concert der Naties. Er zijn vele toeschouwers. Jacquimine uit Parijs verwelkomt ons heel hartelijk. Na het optreden van het Sacramentskoor uit Breda onder Walter Cantrijn is het onze beurt. Alles verloopt heel mooi. Het orgel heeft een prachtige registratie: trompetten klinken.... ad modum TUBAE.

Wat een schilderwerk aan het plafond... en een mooie kerststal..

we gaan dan terug naar het hotel voor het diner! Weer kip, etc... daarna omkleden in het Volendams... de mannen nemen hun map mee.. het is een uur rijden... in alle stilte rijden we geconcentreerd terug naar de Santo Ignace

De Sancto Ignacio is volgelopen.... voor het officiële optreden van de koren uit diverse landen. Elk land mag 8 minuten zingen...

We stellen ons op, wensen elkaar heel veel succes..Nederland opent de rij van diverse landen ...Breda zingt.. daarna Volendam..we krijgen een extra applaus.. Mgr.Romita , staatssecretaris van de Paus, knikt goedkeurend naar Mgr.Roucairol, onze internationale president.."Julie hebben goed gezongen en door het Volendams kostuum de charme gestoïc..".we wachten België nog af en Zwitserland en keren dan terug naar ons hotel om een flessie te nemen . Een drukke dag is ten einde , we wensen elkaar wel te rusten.

MAANDAG 30 DECEMBER .

Na het ontbijt brengt de bus ons naar de CATACOMBEN.In de bus wordt er een nieuw lied geboren:"Geef ze een zwembroek met een duikbril..."

Via de VIA APPIA ANTIQUA bereiken we de Catacomben van SAN SEBASTIAN.

De Via Appia Antiqua wordt genoemd de koningin der wegen en was de eerste Romeinse legerweg.Aangelegd in 312 voor Christus , onder het censorschap van Appius Claudius , voerde hij van Rome naar Capua .Op verschillende plaatsen treft men nog de officiële bestrating aan en talrijke resten van Romeinse grafmonumenten .

De catacomben zijn onderaardse begraafplaatsen , genoemd naar een buitenwijk van het klassieke Rome:de wijk Catacumbae aan de Via Appia.

De grondsoort , tufsteen, maakt er het hakken gemakkelijk.Tufsteen is vulkanische as.Behalve als begraafplaatsen dienden de catacomben , in tijden van Christenvervolgingen , ook als plaats voor de christelijke eredienst. Men vindt aan de Via Appia de catacomben van Domitilla, San Callistus en San Sebastian.

Na de entree betaald te hebben , gaan we zitten, we zingen"En natus est Emanuel..."... in de catacomben .We krijgen eerst via een videorecorder een rondleiding en de nodige uitleg , dan volgen we de gids langs delen die bewerkt zijn met schilderwerk , allerlei afbeeldingen : een vis... in deze catacomben hebben tot de 3de eeuw de apostelen Petrus en Paulus begraven gelegen... het geheel is een doolhof van gangen , nissen en opschriften.

"Verom" gaat de bus naar Rome, naar het Vatikaans museum, naar de Sixtijnse kapel. Met de lift bereiken we het museum, een gang wel 400 meter lang.. in de zalen hangen wandtapijten, schilderijen van Rafael, landkaarten die de kusten van Italië voorstellen, ... we zien een gedeelte van de 7km lange bibliotheek... het grootste boek en het kleinste(voorstellend:de vraag die Adam stelde en het antwoord wat Eva gaf in omgekeerde volgorde)... en dan eindelijk:de Sixtijnse kapel!

De fresco's aan de zijwanden van de Sixtijnse Kapel zijn in de 15de en 16de eeuw aangebracht door Toscaanse schilders. Aan de ene kant de verhalen van Mozes, aan de andere kant verhalen uit het oude testament.

Michelangelo heeft 4 jaar nodig gehad om het plafond te beschilderen. De wand achter het hoofdaltaar wordt in beslag genomen door een schildering waar Michelangelo 7-8 jaar aan werkte en dat het laatste oordeel voorstelt.

In deze kapel komen steeds de kardinalen samen om te vergaderen en te stemmen, als er een paus overleden is. Achter in de kapel staat dan een kacheltje en als er dan uit de pijp die via een raam naar buiten gaat, witte rook komt, is dat een teken, dat er een nieuwe paus gekozen is. Zolang de rook zwart is, is er nog geen nieuwe paus.

We gebruiken daarna de lunch weer in Tempio di Giove. We bestellen boter, maar zoals gisteren hebben de obers daar geen haast mee "Eerst boter dan pas betalen we de consumpties" .. dat helpt!

Vol goede moed in een verschrikkelijke regenbui trekken we naar de Maria Maggiore, een van de vier grote basilieken:

Volgens de legende verscheen in een augustusnacht van het jaar 352 Maria in een droom aan Paus Liberius en droeg hem op een kerk te bouwen op de plaats, waar het de volgende dag zou gaan sneeuwen. (in Rome in augustus!) Het plafond is een grote goud-pracht. Naast een honderdtal gouden rozen is de rest van het plafond bedekt met bladgoud. Dat goud kwam allemaal uit Zuid-Amerika. Langs de kant zien we een 36 tal mozaïken, die nog zo gaaf zijn, alsof ze er pas zitten, maar ze dateren al uit de 5de eeuw.

In deze kerk wordt een gedeelte van de kribbe van Bethlehem bewaard. De linkerkapel is één schittering van goud en allerlei marmersoorten. Deze kapel was een geschenk van de familie Borchese aan haar neef Paus Paulus V.

In deze kapel is ook prinses Irene getrouwd.

We verlaten de Maria Maggiore, de mooiste kerk van Rome voor velen, door de Heilige Deur : de Porta Sancta.

Massaal volgt nu in de Sint Pieter de eerste algemene repetitie, gedirigeerd door Mgr. Roucairol, Kustler en Delcime.

"O Magnum Mysterium" .. zal het lukken.. de meester onder de musici, Kustler, slaagt erin.. "bravissimo!!!!" .. hij wordt door zijn collega's gefeliciteerd.

Na de repetitie brengen we een bezoek aan de graven van de pausen onder de basiliek, ook Paus Pius XII en Johannes XXIII liggen hier begraven. Hun graven zijn door schijnwerpers verlicht en versierd met vele bloemen.

Na het eten vervalt "Rome bij nacht", we hebben genoeg gezien vandaag.

Wat 'en vreugde temeer .. nu we in die tijd kunnen zwemmen. Voor velen een verademing, voor anderen een verschrikking vanwege het hoge chloorgehalte.

Voor de leiders is het niet altijd even gemakkelijk hun groep bijeen te houden ook niet om zelfstandig te behandelen, doch met enig "contact" met de ouders onder en na het eten, draait alles veel en veel beter ten voordele van de leiders en van het hele koor.

Meester Beumer gaat met een kleine groep liefhebbers naar de CHIESA ANGELICA om te luisteren naar het kerstconcert. Tegen kapelaan van der Veer en de anderen zegt hij, dat ze hem moeten volgen na gemerkt te hebben dat de kerk overval zat. We lopen naar voren, begroeten de secretaresse van Mgr. Roucairol en vragen Mgr. Romita om een paar plaatsen. We krijgen een prachtig plekje op het hoofdaltaar.

Het concert is voortreffelijk, vooral Duinkerken en dat koor uit Oostenrijk en dat uit Parijs o.l.v. Delcime. Ook Nederland wordt goed vertegenwoordigd door de koren uit Deurne o.l.v. Wim Boerenkamp en uit Breda o.l.v. Walter Cantrijn. Terug in het hotel vieren we nog even de verjaardag van Van Drongelen, houden inmiddels een bespreking met de staf en gaan na twaalven even naar de kamer van Piet Jonk (peterolie) om zijn vrouw te feliciteren.

'n Dag om nooit te vergeten!

DINSDAG 31 DECEMBER.

Na het stereotype, povere ontbijt: toast met boter en jam trekken we voor de generale repetitie naar de Sint Pieter.... massaal... anderhalf uur lang... schitterend mooi.. en "zonde" dat het afgelopen is! Koumans maakt de dia's, als een leraar legt hij de jongens alles uit. We verlaten de ST. PIETER langs het graf van de 153 pausen en komen buiten door een winkeltje, alwaar nonnetjes, beeldjes, kribbetjes en vele andere mooie dingen verkopen. We hebben weinig tijd, want we lunchen in het hotel: spaghetti, konijn met bloemkool en ijs toe!

's Middags zitten we in het PANTHEON:

Door de enorme bronzen deur, die altijd op een kier staat, en die naar men zegt uit 123 na Chr. stamt- de tijd van de bouw- komen we in een rond gebouw met daarboven een koepel die een doorsnede heeft van 43 meter.

Oorspronkelijk was dit gebouw gewijd aan vele goden (pan-theon). Rond 1575 werd het een Mariakerk en maakten de godenbeelden plaats voor christelijke beelden. In de kerk is geen raam te vinden. Alleen boven in de koepel zit een gat met een diameter van 9 meter (zodat zon en regen kan binnenvallen). In de kerk liggen begraven: Victor Emmanuel II, de eerste Italiaanse koning en de schilder Rafael en Umberto I.

DE bus stopt daarna bij de ENGELBURCHT en we gaan te voet de Sint Pieter in om per lift naar boven te gaan voor een bezoek aan de koepel. In 'n mum van tijd zijn we boven en dan begint het karwei: trappen lopen... meer dan 300 treden.... schuin tegen de koepel aan. Eindelijk staan we daar met een triomferend gevoel boven op de

trans. van de machtige koepel..zo' n uitzicht.. het hele Vaticaan .. met zijn tuinen.. zijn muren... en daarachter of overheen de Eeuwige Stad alwaar de Tiber zich doorheen slingert... ja hier staan we op het hoogste puntje van Rome. Aan het begin van de enorme trap is er een deur .. ze laat ons naar binnen en brengt ons in de St.Pieter .. we kunnen de koepel half rondlopen , 't moziek betasten en naar beneden zien op de hemel van Bernini ...op de vloer, die nu lijkt op een prachtig ,groot tapijt.Diepe bewondering overvalt ons voor degenen die dit wisten te bouwen en van kunstwerken wisten te voorzien.

Eenmaal op het dak van de Sint Pieter komen we Bornewasser met zijn groep tegen . Het lukt hen nog net de koepel te beklimmen.

Met Koumans gaan we langs de zes-meter-hoge beeldengroep.Bij dat van Christus maken we enkele dia's... later zien we uit een der kamers licht branden .. we denken dat het werkkamer is van de Paus.

"Door een misverstand konden velen van de andere groep de koepel niet in!"

Blijf altijd bij je groep!!!!

Het diner in het hotel staat al klaar .. we kunnen meteen aanvallen :soep, vis met doperwten en fruit toe.

Het is Silvester!!Oudejaarsdag!! Daarom zijn we om 9 uur in de zaal beneden... de consumpties zijn duur :800 liren per flesje ofwel f 3,20.

"wij blijven op onze kamers," zegt Buys. Cantrijn en Beumer besluiten om in de zaal het feest te vieren en de avond uit de koorkas te betalen.

Het wordt heel gezellig, omdat zo'n avond daarom vraagt:"de boom stond nog steeds op de berg... de tante uit Marokko kwam weer op bezoek en ook ana aller. tante Ka werd binnengehaald, twee keer zelfs."

Er wordt gedanst, gehost ,gedronken en gegeten van de lekkere cakejes en tenslotte wordt er een grote kienronde gehouden , waardoor iedereen de gelegenheid krijgt een klein souvenir uit Rome uit te zoeken .Na de gebruikelijke "Beste wensen voor 1975" en "Zalig Nieuwjaar" gaat het hossen nog even door.De ouderen van Siem Tol en van Van Rijn komen nog even langs met een vierkante fles om ons de moed te laten indrinken voor 1975.

Deze twee groepen hebben zich geweldig gedragen en aangepast.Behulpzaam, vriendelijk, attent.Na afloop was de leiding uitermate tevreden over hen !

De jongens van het koor gaan nu naar bed, de groteren gaan nog even naar beneden naar de ouders... voor een uurtje , want... het is zó weer dag!

WOENSDAG 1 JANUARI 1975

Als we opstaan om kwart voor zeven en beneden komen , vinden we de keuken nog dicht... alleen een kop thee of koffie is er te krijgen.Daarom nemen we de overgebleven koek en cake van gisterenavond mee in de bus .Om half acht rijden we weg ,want om half negen moeten we in de St.Pieter zijn.

Driemaal wordt gevraagd nog onze entreekaarten .

Herman Sul en Henk Kwakman mogen als vertegenwoordigers van het koor rond het pausaltaar plaatsnemen, omdat zij de reis voor velen hebben mogelijk gemaakt door extra-inspanning en inzet anderhalf jaar lang! Bravo!
 Hets is voor hen een beloning! Uit de handen van de Paus zullen zij de H. Communie ontvangen! Een grote eer!

Alle zangers en zangertjes zoeken een plaatsje en mgr. Roucairol doet allerlei mededelingen. Rond half tien klinkt het uit meer dan TIEN DUIZEND kelen: "TU ES PETRUS.." daarna volgt de psalm "Da pacem, Domine..." Daar zien we de Zwitserse garden!

De beroemde Zwitserse garde is gesticht door paus Julius II.

De uniformen liet hij ontwerpen door Michelangelo.

Alleen niet-italiaanse Zwitsers kunnen hiervan deel uitmaken.

Eindelijk komt de Paus binnen op een draagstoel. Dit heeft niets te maken met macht of rijkdom, maar is gewoon praktisch, want iedereen wil de paus zien. Voor velen is dit het hoogtepunt van de reis... wat 'n geflits en geblits.. de ontroering grijpt je aan.. nu de paus zo dicht langs je heengaat... hij zegent en groet... hij is oud! De preek duurt lang! In de talen van het Avondland spreekt hij alle leden van de Pueri toe... massaal klinkt het Credo en het Eraudi Nos schalt door de basiliek... de mis eindigt met de pauselijke ofwel apostolische zegen... op zijn draagstoel verlaat hij het altaar.. weer groet hij en zegent .. de sopranen en alten heffen een geluich aan en allen klappen in hun handen. 't Is groots en ontroerend... om nooit te vergeten.

De grote, bronzen deuren worden geopend, op het sintpietersplein wachten duizenden mensen ... om 12 uur staat de paus in het venster van zijn werkkamer, hij bidt het Angelus en geeft zijn zegen.

Nu moeten we lange tijd wachten op een achttal jongens van het koor, we zoeken en kijken eindelijk... "ze zitten al in de bus"... een jammerlijk misverstand. "Nee, er is geen tijd meer voor de groepsfoto, dat gaat te lang duren."

Even een kop koffie of een flässie cola en dan naar de bus

In het midden van het plein staat de 25 meter hoge obelisk, afkomstig uit Egypte. Iedereen herinnert zich nog wel de kreet "water op de touwen", toen 140 paarden en 900 mannen bezig waren om deze 350.000 kilo zware obelisk op zijn plaats te trekken. Toen bestond het gevaar, dat de touwen zouden breken. Ondanks het absolute spraakverbod, slaakte één vande toeschouwers deze kreet, en aan deze man is het te danken dat de obelisk niet in stukken uiteen is gevallen. De man werd er dan ook voor beloond door Paus Sixtus V.

Na de lunch zoeken we ons bed op om flink uit te rusten. Om 5 uur kunnen we gaan zwemmen. Na het diner van half acht is het koffers inpakken, souvenirs kopen en gelegenheid om een wandeling te maken naar de Middellandse Zee.
 Op tijd duikt iedereen onder de wol.

DONDERDAG 2 JANUARI.

De terugtocht naar Volendam kan beginnen.

Na een kort ontbijt zijn we rond half zeven al op het vliegveld.

Eerst passencontrole en daarna doorlichting van onze bagage en toen...
op naar het vliegtuig.

"Ze staken, we vertrekken veel later" mompelt van Dijk uit Venray.

We gaan erbij zitten of lopen nog even langs winkeltjes. Eindelijk om half tien gaan we de lucht in. Tot en met de Alpen is het een prachtige vlucht zonder enige bewolking.

Om half twaalf staat het vliegtuig op Nederlandse bodem. Als afscheid ontvangen de leiders twee poppetjes in de klederdracht van de Zwitserse garde, die de wacht houdt bij het Vaticaan. Voor de leiders een blijk van tevredenheid, een symbool van de wacht over de jongens.

Rond één uur - we dronken eerst nog een kop koffie - vertrekken de bussen naar Volendam. We zwaaien Koumans en Scholten na die naar Valkenburg terugkeren.

Ohk mijn zusters gaan nu hun eigen weg!

Om twee uur komen we in Volendam aan alwaar familie en vrienden ons staan op te wachten. Na een kort dankwoord is de reis ten einde!

Een onvergetelijke reis is ten einde.

Wat ons overblijft zijn de herinneringen.

Gedeeltelijk zijn deze vastgelegd op dia, foto, film of geluidsband.

Voor een ander deel is geprobeerd om zoveel mogelijk van deze herinneringen in dit verslag naar te leggen, zodat ieder voor zich nog eens kan dromen over..

ja, over alles wat je deze reis hebt beleefd.

Het vliegen in de Boeing 747,

het vele zitten in de bus,

de niet-al-te-beste keuken,

het moeten luisteren naar een leider,

het zien van mooie gebouwen,

het zien van de Paus,

het zingen in internationaal verband tijdens de paus-mis,

enfin, ga zo maar door, vul zelf maar aan!

Het nare zal toch gauw uit onze herinnering verdreven zijn om plaats te laten aan het mooie, positieve, gelukkige en prettige dat we samen hebben meegemaakt.

Lees maar..... droom maar.....

Hartelijke groet,

G.Scholten .

E.Beumer.

"Op een gil:Hé, daar staat Broeder Koumans !keek ik om en zag daar 12 jongens staan.Nou dat waren de mijne .Na een goede morgen gewesnt te hebben en eeneerste goede raad van:jongens blijf bij elkaar en raak elkaar niet kwijt , stapten we als laatsten bijna het vliegtuig in .De laatsten zullen de eersten zijn :we kregen netjes eerste -klas plaatsen toegewezen.Het begin was goed.... ook in het hotel was er voor ons geen probleem, iedereen wist wat hij aan elkaar had!

Ik mag wel zeggen ,dat de hele Rome-reis voor jullie geslaagd genoemd mag worden. Een waar compliment hoe jullie je gedragen hebben in het hotel, aan tafel en in de bus.Misschien kwam het omdat er zoveel grote kerels in de bus zaten,zodat jullie je dan ook als echte kerels moesten gedragen.Ik heb echt van jullie staan kijken. We hebben een gezellig eigen kienavondje georganiseerd, dat was wel een uiting van eenheid in onze groep.Ik vond het erg leuk,dat jullie voor mij wat bij elkaar gespaard hebben, zodat ik daarvan een herinnering kon kopen aan Rome, maar vooral zal het een herinnering blijven aan een prettige groep waar ik 5 dagen mee op heb kunnen trekken.Geweldig jongens!Nogmaals mijn hartelijke dank voor de goede samenwerking. GreetjesA.Koumans.

Ook pater Scholten heeft veel voldoening van de reis het eind van bldz. 11 is door hem geschreven en nog veel meer in dit verslag.Tevens wil hij allemaal dus eenieder bedanken voor de prettige samenwerking."Jongens, bedankt voor de keren dat je geluisterd hebt en niet lastig was!En de ouders die me op Schiphol wat in het vuistje duwden ,ook bedankt!"

"Ondertassen teruggekeken en met voldoening allerlei momenten van onze trip in herinnering gebracht:primair toch wel de St.Pietersmis...interessanter nog de massa-repetities.Dan de excursies,met name de Sixtijnse kapel,het concert der naties,de vrolijkheid van het oudejaar,de vliegtocht-terug over de bergen en de tevredenheid die ik binnen de mij toevertrouwde groep mocht ondervinden en ervaren.Bij dezen mijn respekt voor het aanvoeren van zo'n grote koppel naar Rome en voor het vertrouwen.. met hartelijke groet....." K.Bornewasser.

Van Rijn en Tol willen hun groep graag een pluim geven zoals reeds in dit verslag vermeld....ze gaan graag weer mee!Ook van Smit en Van Drongelen positieve reacties ook zij zien met voldoening terug op de Rome-reis!

Tot slot + ik mag toch wel zeggendat het experiment scheiding ouders-koor geslaagd is en dat we een volgende keer weer samen"uit"kunnen gaan.Niets is persoonlijk bedoeld, alles is verricht in het belang van ouders, in het belang vann het koor!De keuken????' s Lands wijs, ' s lands eer!
Bedankt voor de fijne reis-incl.de voorbereiding-en voor het vertrouwen, ook namens het bestuur hartelijke groet...E.Beumer.

Jongenskoor
Zangertjes van Volendam
Volendam